

Zo slov »akýmkoľvek spôsobom uvedie« v srovnání so slovom »sdelí« zrejme plynie, že ku skutkovej podstate citovaného činu stačí taký, priemernému čitateľovi poznateľný, poukaz na skutočnosť, ktorá by mohla poškodeného vydať v opovrhnutie alebo snížiť v obecnom mienení.

Nevyžaduje sa tedy priamo sdelenie takej skutočnosti, ale stačí už taký, hoci aj zastrený poukaz, ktorý túto skutočnosť môže v mysli priemerného čitateľa vyvolať.

V tomto smere odvolací súd správne dovodil, že použitý výrok poukazujúc — hoci aj zastrene — na povesti svojho času o poškodenej rozširované, a tým na udalosť, ktorá mala byť podkladom týchto povestí, bol spôsobilý vyvolať v zákone uvedené následky a že tedy vyčerpával po objektívnej stránke skutkovú podstatu trestného činu proti zákonu o ochrane cti.

Čís. 6067.

Aberratio ictus při zločinu vraždy.

Vystřelil-li pachatel několikrátě proti osobě A. chtěje ji usmrtiti, zasáhl-li však svou střelbou, jež časově i místně byla prováděním téhož zločinného rozhodnutí, i osobu B., která z toho zemřela, kdežto osoba A. byla jen těžce zraněna, lze mu přičítati jen jeden zločin, a to zločin vraždy dokonané.

(Rozh. ze dne 14. prosince 1937, Zm II 477/37.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací zamítl zmatečnú stížnost obžalovaného do rozsudku krajského soudu jako porotního soudu, jímž byl stěžovatel uznán vinným zločinem vraždy prosté dokonané a nedokonané podle §§ 8, 134, 135, č. 4 tr. z., přestupkem proti bezpečnosti podle § 431 tr. z. a přestupkem podle § 36 zbroj. pat.; za použití §§ 290 a 346 tr. ř. zrušil však nejvyšší soud jako zmatečný rozsudek ve výroku o vině, a to pokud jím byl obžalovaný uznán vinným zločinem vraždy prosté dokonané a nedokonané podle §§ 8, 134, 135, č. 4 tr. z.; v důsledku toho zrušil rozsudek, který jinak ve výroku o vině zůstal nedotčen, i ve výroku o trestu a uznal obžalovaného vinným, že dne 4. března 1937 v N. jednal proti A. v obmyslu, aby ji usmrtil, střeliv na ni po třikrátě z opakovací pistole, takovým způsobem, že z toho nastala smrt B., čímž spáchal zločin prosté vraždy dokonané podle §§ 134, 135, č. 4 tr. z.

Z d ů v o d ů :

Zrušovací soud se při vyřizování této zmatečnú stížnosti přesvědčil, že bylo nesprávně použito zákona v neprospěch obžalovaného, pokud tento byl uznán vinným zločinem vraždy dílem nedokonané a dílem dokonané.

V souzené věci jde o tak zv. aberratio ictus. Je to případ, kde pachatel, chtěje spáchatí trestný čin na určité osobě, skutečně proti ní činnost svou namířil, ale náhodou místo této osoby nebo vedle ní zasáhl osobu třetí. Činnost pachatelova čelí tu jen proti té osobě, na které chce pachatel spáchatí trestný čin, nikoli však proti osobě skutečně zasažené (srv. Miříčka, Trestní právo hmotné, str. 62). V takovém případě stanoví § 134 tr. z. výjimku z pravidla, že zločinný skutek a úmysl musí souhlasiti, a prohlašuje vinným vraždou i toho, kdo jedná proti člověku v obmyslu, aby ho usmrtil, takovým způsobem, že z toho nastane smrt jeho nebo člověka jiného. Z toho plyne, že pro dosah zločinu vraždy lze i v případě aberratio ictus přičítati k vině jen jeden zločin, a to zločin vraždy dokonané. Totéž platí i pro souzený případ, třebaže prvou částí zločinné činnosti pachatelovy byla poraněna i A.; neboť výrokem porotců bylo zjištěno, že vražedný úmysl obžalovaného čelil jen proti A. a že celé jednání obžalovaného — časově i místně — bylo výsledkem a provedením jednoho a téhož zločinného rozhodnutí, takže jednání to nutno považovati za čin jednotný. Za tohoto stavu věci není přípustno, aby onen jednotný zlý úmysl byl obžalovanému přičítán dvakrát k tíži, jak neprávem činí napadený rozsudek. Znění rozsudku odpovídalo by stavu, kde obžalovaný zamýšlel zavraždit i A. dvakrát, kdežto v souzeném případě šlo, jak uvedeno, o jednání vzešlé jen z jediného zločinného rozhodnutí obžalovaného. Není proto přípustno přičítati obžalovanému, pokud jde o A., pokus vraždy a, pokud jde o B., dokonanou vraždu (srv. též rozh. býv. nejvyššího soudu víd. č. 35 a 461 víd. sb.).

Bylo proto rozsudek v uvedeném směru zrušiti jako zmatečný a uznati právem, jak se stalo.

Čís. 6068.

Za poškozeného v smysle § 13, odst. 6 tr. p. možno považovať len toho, záujem ktorého — chránený trestným ustanovením — bol trestným činom porušený alebo ohrozený, alebo kto akýkoľvek svoj záujem odvodzuje z porušenia alebo ohrozenia práve onoho trestným ustanovením chráneného záujmu.

Poškodeným s hľadiska činu trestného podľa § 310 tr. zák. nie je ten, kto odvodzuje svoje právo z poškodenia hnutelnej veci.

(Rozh. zo dňa 14. decembra 1937, Zm III 537/37.)

Obžalovaný A., šofér z povolania, išiel so svojim autom pri predchádzaní v jeho smere sa pohybujúceho povozu rýchlosťou 50 km za hodinu tak neopatrne, že sa srazil s protiídúcim motocyklom, riadeným osobou O. a patriacim osobe N. Pri srážke utrpel ťažké poškodenie tela P., ktorý sedel v prívesnom vozíku motocykla. Motocykel bol srážkou značne poškodený a jeho vlastník N. sa prihlásil ako súkromný